

Khi ng̃i viˆt nh̃ng gĩng ch̃ này thì ṽ cháu đang ng̃i say s̃a trên gĩóng. Nhìn đôi chân dài th̃n th̃t c̃a bà thò ra kh̃i ch̃ăn, t̃ nhiên cháu b̃t c̃i.

Thì ra ṽ cháu cũng thũc lõi...chân dài ra ph̃t, cao x̃p x̃ 1,70 mét ch̃ ch̃ng ph̃i ch̃i. Năm ngoái g̃p l̃i đám b̃n cũ cùng bình ch̃ng, trong lúc ch̃p ̃nh chung b̃ng có th̃ng la l̃n : “Chúng mày l̃i ! đ̃ng bên c̃nh bà này ch̃c ông ph̃i kĩng chân lên m̃i x̃ng!”, làm ṽ cháu ng̃óng chín ng̃i.

Nghe nói bên Viˆt Nam bây gĩ ng̃i ta tung hô tán t̃ng “nh̃ng cô gái chân dài” d̃ l̃m, làm phim, lên ̃nh, qũng cáo rùm beng, làm các cô c̃ t̃ng mình là cái r̃n c̃a vũ tr̃ không b̃ng.

Có điều l̃ là h̃u nh̃ các m̃ toàn là g̃c m̃n B̃c, nói ñng gĩng B̃c, nhìn đ̃i ṽi con m̃t ng̃i B̃c và c̃ x̃ thì c̃ “t̃ nhiên nh̃ ng̃i Hà Ñi”.(B̃t mí cho các c̃ nh̃: bây gĩ thì đa s̃ các m̃ Hà Ñi chính g̃c đã thi nhau làm “con chim đa đa” bay qua x̃ khác l̃y ch̃ng xa hay đi kĩm c̃m h̃t ráo, còn l̃i toàn là g̃c Hà-Nam-Ninh hay Thanh-Ngh̃-Tĩnh lên Hà Ñi l̃p nghĩp).

Hay là ông Trí sinh ra ngay i càng l vùng phèng Bộ c thì da càng tròn, mũi càng cao và chân càng dài, cùn nhìn mày ông Tây bà Đèm là biết ngay.

Thì nhung "bà già chân dài" vùn cháu lì i là dân Nam kia tuột luôn tìn phèng Nam, là thà Nam kia chính hiu con nai vàng, quê Cái Bè, nay i Cái Răng, ngoi i Cái Dèn. Hoá ra "mũi cao, chân dài" đâu phai đc quyển cùa các m Bộ c K 75, các m nh "tàn dã đc quoc" nên chia m i xuôi t hiu sau này thôi, ch ngay trong „thà i kia chiến tranh“ cách đây m i năm thì "mũi cao, chân dài" nh Nam kia vùn cháu đã nh u nh đy đòng. Đúng là m t cung giá "thà i kia chiến tranh" vùn h u m t gánh rau muong "thà i kia hoà bình đc i m i"!

Bộ m cháu sinh cháu ra t i mi n Bộ c, h c hành và l n lên cùng vùi gia đình trong mi n Nam, đc r i tròn thành tìn ngoài mi n Trung. Tù nhung tính ch t cùa ba mi n đã h p l i t o nêu cháu thành m t thà "h u l n": "nh canh chua n u v i...rau muong, giá s ng ăn v i...bún riêu, nh u bia v i ché mà l i ch m v i ...xì d u". Thì nhung cái b n ch t Bộ c kia vùn là cái c t lôi trong con ng i cháu t lúc s sinh, vùn Bộ c kia rau muong m m tôm, Bộ c kia truy n thng, Bộ c kia muôn thu...Nhung ông Trí oái oăm l i sai ông Tù bà Nguy t xe duyên cháu làm thng tù khia sai chung thân cho m t bà vùn Nam kia quoc. L th t ! Duyên hay nay đây Trí!

H i còn bé, thú th t cháu ch ng a gi Nam kia. Còn ghét, còn h u n n a là khác. Chuy n cũng d hiu thôi : l n đ u c p sách đ n tròn ti u h c Bàn C i qu n 3, Sài Gòn, chia có cháu v i m t thng nhô n a là Bộ c kia. Thng này có hàm răng đ a h i xa ra phía tròn, mà văn ch ng Bộ c kia g i là "v u", còn Nam kia g i đ n gi n và r t t ng hình là cái "bàn n o d a". Bộ nó (không v u tí nào) r t thân v i b cháu (cũng ch ng có bàn n o d a) vì cù hai gia đình cùng đi chung chuy n tàu "há m m" vào Nam năm 54.

Hai thng Bộ c kia con nh t đ nh ng i c nh nhau t o th liên hoàn "d a nhau mà s ng" trong cái l p h c 27 tr Nam kia con. Bộ n chúng hè nhau trêu chia, ăn hi p hai đ a chúng cháu. M i l n ra chia hai thng Bộ c kia con luôn tìm ch ít ng i mà đ ng đ kh i nghe b n Nam kia đ c th chia quê chia b i. Thng V ng, đ a đ u x i và to con nh t đám (bây gi đang l Canada) leo lên cây vú s a gi a sân, đ c thi rang r ng:

„Bộ c kia ăn cá rô cây

Ăn nh m l u đ n...ch t cha Bộ c kia “

M t thng khác s n gi ng ph h a:

„Có cái thng nh nó „đao“ làm sao

L đ. nó dính cái c ng „rao“,

Ng i ta ai mà kia nh „dz y“ ?

Thì là cù b n đ ng lo t ch ngay vào b n cháu r i r ng l ên: "Thôi r i ! Bộ c kia, Bộ c kia !"

Cháu t&i th&n l&m ! Ôi th&oi ! bu&n da di&t, bu&n v&o bi&n, bu&n ph&t nghi&n !

V&nh nh&a h&i m&t t&i sao gia đ&nh m&n l&i vào đ&y l&am qu&i g&i đ&ch ch&ng n&o tr&eu con su&t ng&y. M&cháu r&u m&n c&u m&t, xoa đ&u ch&au gi&n i th&ch đ&u n&gi&n:

- T&i v&ng&u i ta đ&nh nhau qu&a n&en gia đ&nh m&n ph&i “ri c&” “v&o đ&y con ! Th&oi ch&u kh& d&i con, m&t bi&t l&am sao b&y gi&n !

N&o đ&u đ&nh h&t, ch&ng n&o c&n h&nhau t&i t&p tr&u c&a nh&a ch&au. M&cháu c&m ch&i l&ong g&a ra đ&u i. Ch&ng đ&a n&o s&, trái l&i c&n tru tr&eo to h&n. Ch&t th&y h&m r&ng c&a m&t ch&au nhu&m đ&en ng&m v&a b&ng lo&ng, th& là ch&ng n&o c& th& mà g&o:

“B&c k& ăn cá r&ô c&y

Ăn nh&m c&c c., h&m r&ng đ&en th&u ”

Trong gia đ&nh, ch& có b&u ch&au là ch&ng th&y ng Nam k& con n&o d&m gi&n m&t. Có l& nh& khu&n m&t c& oai hay nh& đ&oi m&t nghi&m kh&c c&a ông, mà ch&ng s& m&t v&anh kh&ng d&m tr&eu ch&c m&t l&i ?

Ng&y th&ng qua mau, c& th& mà đ&m B&c k& “ri c&”, trong đ& có gia đ&nh ch&au, v&n s&ng ph&y ph&y trên m&nh đ&t Nam b& l& ho&c nh&ng tr&u ph&u n&y. Nh&ng c&nh ch&c qu&e d&n d&n bi&n m&t, b&n b&nh nh&u h&n, trong đ&d i&nhien kh&ng &it đ&a Nam k&. Đ&a Sài Gòn ch&nh t&ng, đ&a Sa Đ&c, đ&a Vĩnh Long, đ&a M& Tho, C&n Giu&c...Nh&ng đ&a n&o c&ng ch&i ch&au là “th&yng B&c k& l&m m&m”. Kh&ng “l&m m&m” ch& đ& ch&ng m&y ăn hi&p ông h& ?

Ngh&i cho c&ng, kh&ng “l&m m&m” th& đ&u c&n l& B&c k& n&a ! Th& “l&m m&m” đ&u c& vi&c, “l&m m&m” nghe v&n b&u tai, “l&m m&m” d& m&n, thi&u th& nh&, v&ng th& mong, “tay ch&i” nh&ng v&n “ch&n tu”, g&i Nam k& c& th& mà...”l&c l& con tàu đ&”. C&ng l&n l&nh ch&au c&ng kho&i Mi&n Nam, kho&i Sài Gòn, n&i d& c& nh&u b&n, mà b&n l&i kh&ng t&i. N&i đó c& d&a xi&m dz&u s&a, c& ch& đ&u xanh b&t b&ng n&u c& d&a, c& b&nh b&eo tr&t m& tr&ng phau phau, c& n&u c&m m&m đ&u ng&t l&m, c& cá b&ng tr&ng kho ti&u, c& trái c&c ng&m đ&u ng&m que c& rem ch&m mu&i t&t, c& quán c&m bà C& Đ&i, c& c& nh&ng con đ&u ng& h&m ngo&ng ngo&eo d&n đ&n nh&a ...ch& T&nh.

Mi&n Nam v&a Sài Gòn th&t trong veo kho&ng đ&t, kh&ng t& tôn nh& cái B&c k& đ&u c&s&n t& b&m sinh trong b&ng ch&au, kh&ng r&u m&m r& “m&u m& ba lá h&”, ch&n th&nh th&t th&a, th&yng ru&t ng&a, kh&ng l&am v&n c& ăn, ch&i x& l&ng s&ng v&n s&m, đ& r&i v&n c& yêu ng&u i, yêu đ&.

C& l& c&ng c&ng m&t c&m nh&n nh& th& n&en đ&m B&c k& “ri c&” ch&ng ch&au m&i vào Nam ch& c& cái qu&n x& lo&ng tr&nh “tàu h&a m&m” đ&u l&i d&ng th&i c& hè nhau tung ra d&nh d&n chi&m đ&t kh&p c&i Nam b&, mà l&i ăn n&en l&am ra tr&n m&i l&nh v&c, trong đ& t&ng l&p x& h&i, nh&t l& v&ng

Sài Gòn Gia Đinh và các vùng phèn cát, chì nào làm ăn ngon lành thuần lối là mày mò Bác kinh rau muống sang tay hàng loát, ngoi trại phía bên trong chì Bến Thành và vùng Chợ Lớn, vì chung thèm "kèn cùa" với các chú Ba. Đã bao rồi mà...: "Bà đã nàm thì nàm thết chì không thèm nàm nøy ne, nàm nøy nøy!"

Từ sau năm 75 thì Bác kinh lối càng ăn trên ngõi trại, các con không tin cậy cái máy "dzô tuyền chuyền hình" hay cái "ra dzô" ra thì thay lối, các "xóm ngõn dziêng" hù nhau "chăm phèn chăm" đỗu là Bác kinh, không có u thì mờ. Còn các mờ tiệp dziêng "E Việt Nam", mờ nào mờ nøy đỗu khoe "em ngõi Hà Nội" hót ráo! Chỗng biết tôi "dziêng dzáng" hay "phe đống"?

Bộ cháu trái lối, cái chốt Bác kinh đã ăn vào máu, thòm vào cột lối xóm ngõi cùa ông tát bao đòn, nhút quyết bứt anh em cháu phai thi vào trại ng Chu Văn An (CVA), con em gái phai thi bung đòn c vào trại ng Trại Võng, toàn là nhóng trại ng nói tiếng tát mìn Bác, kéo theo các thày cô "ri cù" vào Nam. Phèn vì bộ cháu là con hóc sinh trại ng Bác, phèn vì ông cũng có chút thiên kiền và ít tin tặc ng vào các trại ng mìn Nam nhau Petrus Ký hay Gia Long. "Mình dân Bác thì phai hóc trại ng cùa ngõi Bác, chúng mày đòng có bàn vui bắc lôi thôi!", bộ cháu phán cù nhau định đóng cùt.

Mà lối thết! Vào hóc Chu Văn An mồi thay toàn đám hóc sinh Bác kinh, le que vài trại Nam kinh lồng vô duyên, đòn chốt đòn mìn đòn ngón tay đã hót đòn Trung kinh. Cho đòn các thày đa số cũng lối Bác kinh nốt, tát thày hiếu trại ng Dòng Minh Kính đòn thày thi sĩ Vũ Hoàng Chánh.

Còn bên Petrus Ký thì ngõi cùi lối, hùu hót Nam kinh. Hóa ra vung nào thì vùn cùi đi tìm nỗi nøy, hay hoa c giỏ có chính sách cùa chính quyển thay i đó hay không? Chỗng thành vùn đòn, chốt biết bộn Nam kinh Petrus Ký châm biếm đòn tên Chu Văn An thành...Chốt Vì Ăn! Cháu tát c máu trai đũa, ròng chúng mày ghen ông vì chúng mày chiêm ngõi ng các em Bác kinh Trại Võng mà thèm nhau dãi, nhóng sùi vào thì chúng mày sùi thành con đòn mìn đòn các em Bác kinh thèc còng nhang sau gáy thay i quay vòng vòng! Tát quá, mày trại Petrus Ký chốt biết "ngõi m ngùi" đòng ca bộn "Khúc nhau c đòng quê" ròng thì là:

"Quê hòn ng tui Bác kinh nhào dzô quá trại
Bên bờ sông bên bờ ao...trại ng rau muống!"
Hay cũng là: "Quê hòn ng tui cái mùng mà kêu cái màn!...."

Thôi thì cũng đúng thôi! Mày trại Nam kinh hay Trung kinh chốt cùn nghe mìn mìn Bác kinh uốn éo ra chiêu vài đòn ngõi lối thì đã nhún nhau chi chi, mìn trại ngõi cùn, mìn mìn há hóc, quên luôn cùi tên hòi mình. Chì có trai Bác kinh mìn i trại nỗi i các mìn Bác kinh thôi! Này nhé, các cùi cùi chốt khó nhìn

chung quanh đi, cò mòt trím trí Nam kò chòa chòc cò đòc mòt trí vò đòc mòt mòt Bòc kò.

Tìm mòi con mòt mòi có mòt trí "đòm phúc" bò đòc mòt mòt mang vò nhò thì bòo đòm suòt cuòc đòi còn lòi chòa biòt bòn chò"gòi dòbòo vòng", rím ríp tuòn lònh bà, chòng bao giò còn nhòn thòy mòt tríi, mòc dù suòt ngòa mòt than Tríi ! Đòy mòi chòa là các mòt Bòc kò 54 thòi nhò ! Gòp cò các mòt 75 hay các mòt quò quòn Hòa Đòng hay Bòc Ninh "...còm roi dòy chòng" thi ôi thòi ! cái te tua nòo kòo luòn theo còt tòng ti hò hàng, suòt đòi hòng "cái thú đau thòng", nghe chòi còt tòng nghe...hòt. Hòi các chòu Nam kò hòu sanh: chòa chòa dòi!

Đòng nghe ông Phòm Duy hát bài "Cô Bòc kò nho nhò" mà ham, lòa đòy ! Gòp Nam kò thi cái "nho nhò" kia sò phònh to hòn cái vòi, mà cái vòi có nanh ! Ngòec lòi, mòt còu Bòc kò rau muòng quò đòc mòt còng giá Nam kò "đem vò dinh" –vò này nhòi u lòm- thi cò nhò "ríng thòêm cònh", nhò "đòu gòp bòo", nhò lái ô tô khòng còn Navigation... cò đòi cò có ngòoi "nâng khòn sòa tòu" khòng còng. Hòa ra hòn nhòn còng còng có quy luòt đòy chò:
Chòng Bòc kò + vò Bòc kò = Vò chòng đò huò, nòu biòt cách
Chòng Bòc kò + vò Nam kò = Chòng phòy phò, phò cònh nhòn.
Chòng Nam kò + vò Bòc kò = Chòng te tua, lòng còng.

Nhòng đòi là "luòt" thì bao giò cũng có "luòt trí", nghĩa là cháu khòng dòm vò đòua cò nòm đòu, vòi lòi cháu chòa lòi dòng cái "tò do ngôn luòn" trên xòng ngòi, xin bòn bòy vài chòa ngu ngò đòc các cò trong lòu "tròa dòt u hòu" đòem ra tríc là mua vui, sau là cho bòt chòut còng thòng trong cái cuòc đòi ... đòn nhò mòm chòo nòy. Xin lòi các cò, nòy giò nói loanh quanh mòi, bòy giò cháu xin trí lòi chuyòn còa cháu.

Bò cháu nghiêm khòc lòm và dòi nhiòn giòo dòc con cái theo truyòn thòng Bòc kò. Đòi có gòc có ngònh, có cò sò nghiòp bò thò trong Nam nhòng vòn...thòc còm Bòc kò, vòn lò phép Bòc kò, vòn giòng nói Bòc kò và thòm chí còn ra lònh, dòu rí còng phòi...Bòc kò! Mòi lòn cháu dòn bòn gòi vò nhò, bò cháu liòc mòt mòt cái là biòt ngay còn nàng Bòc hay Nam.

Có mòt ông bò tinh đòi nhò thò đôi khi lòi...phiòn. Vòi mòt mòt Bòc kò, bò cháu thòn mòt tòi cò i "Chòu vào nhò nhà chòi ! bò mòt cháu khòe mònh khòng?", cò làm nhò quen biòt tòi lâu vòy. Gòp cò i Nam kò thi lònh nhòt khinh khònh "Khòng dòm, chào cò!" Cô bòn gòi Nam kò mòt nghòt ra thòng thòc văn chòng Bòc kò, còn cháu nghe qua mà thòn tòi dòy đòn ruòt non.

Nghe Bộ c kú chú, nghe Bộ c kú chúi, mà cú túng múnh đang nghe thú phú hay nghe nhúc êm dúu múi chút chú! Núu quen cú nào Trúi sinh có múy cái vòng húi...sexy mút tí, Bộ c cúng nhú Nam, cháu phúi dúu biút vì sú lúu đún nút tung trong nhúa. Đúi u núy coi bú húi khúsúng. Thôi thì Bộ c Trung Nam cúng mút nhúa, húnh phúc lúa đôi đúu phúi do thúng hàng xóm, mà là do chính mình. Thú rúi cháu đã túng húi quyút túm vúi bú: lúy vú Bộ c kú, cho phúi dúo làm con. Em núo Bộ c kú, rúc vú nhúa cho bú xem mút mút húnh dong (cú nhú dúi mua gúa chúi). Em núo Nam kú, đúm hún sú là múy lúng cúng dúng gúm cúu xa lú Đúi Hún.

Thiên bút dung gian! cháu lúi phúi lòng mút ú Nam kú, Nam kú khúng lai giúng, cái thú Nam kú Gia Long kún kún xún. Húi đó cháu đúi lính Không Quân cúa miún Nam, thúy đúam phi công trúi đánh đúa sú cũng đúu là Bộ c kú, chúng hiúu túi sao? Dân Nam kú cúng cú, Trung kú lúi cúng ít hún, nhúng đúa núo cúng cú ...”cái mút mút Bộ c kú”.

Cháu còn nhú khi thi gia nhúp Không Quân, phúi đú ký lú, đú kích thúc, lúc phú ngú túng bú khúm tuút luút, phúi trún trùng trúc nhú con nhúng rúi nhúy lúen nhúy xuúng cho múy ông bác sĩ ...”vúch lá tim sâu”, chú đúu có thi tuyún đúa nào ”lúm múm”! Thú mà thúng núy đúu có cái ”chúng chú lúm múm” cao húng dúu kú trong túi áo bay.

Mút hôm đang trúc phòng hành quân thì ông xúp (ông này Nam kú quúc) húi có thúng núo rúnh ra phi đúo chú con cháu gái vú cúa xúp theo tàu tú Sài Gòn ra Nha Trang đem vú nhà bà vú đang có búu súp đú. Túng đi biút phái hành quân chú cái màn này cháu khoái lúm: ”Chuyún nhú mà xúp, có tui ngay” Ông xúp cúa cháu cũng chúng vúa, nhún thúu tim gan thúng đún em: ”Lú lú lúen coi, tàu súp đúp rúi đó, sách tao múy húc hút cún dú có cái búa, nhúng mà tú thúi nghe cha núi, lúng quúng con mú chúi tao thúy bà !” Lúc đó cháu đúu có ngú rúng, cái chuyún nhú nhú mút muúi này lúi thành chuyún lún, lún khúng khiúp, nhúng đún hút cú cuúc đúi cháu !

Cô cháu gái ông xúp không có cái dúng ”ngúc tún công, múng phúng thú” nhú trong ”xi la ma”, thú mà ngay tú phút ban đúu cháu đã bú dáng ngay tim mút cái búa tú chinh únh chúng phúi tiúng sét túm thúng.

- ”Cô đúi máy bay có mút lúm không ?”
- ”Đú !”.
- ”Ra thăm cô dúng hú ?”
- ”Đú !”.
- ”Cô lún xe đú, tôi đèo cô vú”
- ”Đú !”...

Chèng đúch lúi ! sao mà cút ngún cúc lúc thú bà núi ? Cái gì cúng ”dú” hút ráo thì cháu biút đúu mà rú! Đúng gái Nam kú! Chút nghĩ, không biút bà dzú xúp túi giú này có cún ”ngúy thú”, ”dú

dĒ" v&i x&p nhú dz&y n&a hay kh&ng ? X&p chú đang & San José, nú x&p c  d c nhúng gi ng chú n y th  x&p c ng b  qua d m v  th ng em d a thu c l ng tr n b  sách của x&p t  khuya r i !

T  d o ch uacute; v i n ng r  r  r i r i c ng nhau đ nh v n m y ch  "h nh nh  là t nh y u". Cu c t nh của ch uacute; v i n ng  m nh qu  l c d ng h  treo trên t ng ph ng kh ch nh  ch uacute;, nh ng m i khi ngh  d n b  ch uacute; th  qu  l c d ng h  b ng ng t ng  nh  b  d t d y thi u. Th ng qu , ch uacute; đ nh l u, "m y s ng anh c ng l i, m y d o anh c ng qua", chuy n n y nh t quyết kh ng chui  ng c ng g m c u xa l , m a d t n ng v  nh a tr nh di n b . B  v n khinh kh nh: "Kh ng d m ! ch o c ". N ng v i t nh: "Ba anh coi ng  u qu  h n!", ch uacute; t nh b  : "Kh ng ng  u sao l m b  anh d c !".

Th t ra th  b  ch uacute; d uacute; c  ghét Nam k ,  ng ch  ph n n n r ng d n Nam k  d c tr i d ai, cho s ng trên m nh d t m u m  phong phú, kh ng làm v n c o  n, m a l i  n  ngon n a, n n c o t nh l  ph , hoang ph , kh ng ch m ch  h t b t, kh ng c n c u ti t k m nh  B c k .  ng ch  v i th ng con, lo ch uacute; l y nh m c  v  Nam k  c  ngày ch  bi t...ph c c nh nh n, ăn no l i n m, th  con c ng c a  ng s  thành th n tr uacute; ng a su t d i. C n m  ch uacute;, v n d i nh a qu  r ng d n m  t u b o r ng, ng e Nam k  n i chuy n c  t ng ng he ti ng n c ngoài, ch  hi u m t n a ! Ch uacute; c i l i, B c k  c ng c  kh i d a l i, l i nh ..ch uacute; d y l  h t m c r i !

M t h m ch uacute; d a n ng v  nh a, g p l c b  m  ch uacute; s a soạn m  ti c d ai  ng b c t  H  Nai l n th m.  ng b c v i t nh b o ti n b a ng i  n lu n, ch uacute; d ng ch n ch  th  n ng v n  o h  ngay c i b n t a tr n l ng xu ng gh , ch uacute; k o l n kh ng k p. Ch uacute; th  th  gi i th ch cho n ng r ng, d i d uacute; g p kh ch B c k  m i  n th  ch  c o  n li n, c  d i ng i ta m i d m l n b y l i,  n li n ng i ta ch i m nh...ch t d oi !

Nam k  th t ng u t ng a, m i l  ch p l c b  m  ch uacute; s a soạn m  ti c d ai  ng b c t  H  Nai l n th m, ai biểu m i kh ng  n ! B ng m y d a em ch uacute; th y phi n nh u : "M i b c x i c m, m i b  x i c m, m i m  x i c m, m i anh x i c m, m i ch  x i c m", m i... m i... m i t m l m!. Th ng em t t ch uacute; m i d i nh t, m i l u n nh t, m i t  tr n xu ng d i, trong nh a ch  c o con T  T  d ng n m ch c d i g m b n l a n  kh ng m i. N i ch ng d c ai m i d i x i, t t m a ! nh ng r i v n x c  o  o !

C  b n Nam k  của ch uacute; tr  m t nh n ch uacute; ch ng hi u chuy n g i x y ra. Ch uacute; v i gh  tai th :

- Em m i gia d in  n c m d i !
-  a ! gia d in anh m i em " ng" m a ? B  " ng" c ng ph i m i...m i...x i ...x i sao?

Nàng ốp a ốp úng cũng ráng mèo:

- Dù mèo bắc, mèo bắc, dù mèo... à... à... mèo anh, mèo em...

Chết bùi cháu lén tiêng:

- Thôi đùi rùi, cháu mèo nghe i trên thoi, còn mèo em cháu không phai mèo...Mà hay thết ! Con bé này vui vãi, ngoan ngoãn lõm ! Sao con cù ăn hiếp nó mãi !

Nghe bùi cháu nói mà bùi nghe cháu cù nhỉ mèo cù, ông còn cao hùng bùi o khi nào nàng nêu cùm Nam kề cho gia đình cùng ăn. Cô nàng hí ha hùng nói liêng:

- Dù ! (lùi dù !), dù bùa nào cháu nêu bún(g) mèo m dzùi thết heo ba rùi cho bác ăn(g), bún(g) mèo m thết ba rùi Trà Dinh ngoong nhỉ c miêu n Nam nghe bác !

- Sao ? cô muôn búng hù ? Lù tai tôi đây này, muôn búng bao nhiêu thì cù búng đi !

Thì là cù nhà cháu đùi c mèo t trèn cùi i nêu c nêu . Nào đã hết đâu, mèo cháu chết bùi o:

- Cháu xuêng bùi p lùy cho bác mèo cái "cùi dìa" vùi cái "muôi" dù trong ngăn kéo đùy !

Nàng nghe ra cù nhỉ đùi c nghe tiêng...Tây, nhìn cháu cù u cù u. Cháu cùi hì hì khoái tè, ra cái đùi u thông thái giùi thích ngay:

- Cái "cùi dìa" Nam kề kêu là cái "muêng", tui Bùi c kề sùng lâu vùi bùi n Tây, chúng nó gùi là "la cuiller" thì Bùi c kề gùi luôn là cái "cùi dìa" cho tiêng. Còn cái "muôi" Nam kề kêu là cái "vá", chè "vê" thì đùi c là "dê" cho nên gùi là cái "dzá", phai không ?

Nàng dù mèo, bùi mèo "Cái dù dzô dziêng, tui đi dzia à nghen !"

Sau bùa cùm hôm ấy, hình như bùi cháu bùt đùu "chuyêng hù", có vùi gùi n gùi thân mèo t vùi nàng hùn vì thùy nàng thết thà, có sao nói dzùy, không bái bôi, không vòng vo tam quùc, nhứt là...không lùi nhỉ ông nghĩ. Thủ a thùng xông lên, cháu thủ thủ vùi mèo cháu là cháu muôn lùy nàng làm vùi. Mèo bàn vùi bùi, bùi vùi n nghe n nghe .

Tùi bùi cháu không bùt đùy chè, cháu đùi c lóm tui mèo t quùn sách nào đó ngùi i ta viết rùng, trong lùch sù nùi c ta hùu hùt các vua chúa miêu n Trung đùu có nhieu bà vùi bé, mà hùu nhỉ bà nào là Chánh Cung Hoàng Hùu cũng đùu là Nam kề : vua Minh Mèng có rùt nhieu vùi, đa sù là các bà Nam kề , Chánh Cung là bà Hù Hoa, ngùi Biên Hòa; Chánh Cung cùa vua Thiệu Trù là bà Tùi Dù, ngùi Gia Đìn; Vùi chánh cùa vua Bùi Đùi là bà Nguyênn Hùu Thù Lan (tùc Nam Phùng Hoàng Hùu), là ngùi Gò Công. Mèo ông vua cũng tinh đùi đáo đùi ! Nhưng cháu "không phai là vua, nên mèo ốc thùt bình thùtng ", chè xin "...quùi lùy Chúa trên Trùi, sao cho lùy đùi c ...con nhỉ Cái Bè con thùtng !"

Thết là oái oăm: cá đã cùn câu mà bùi cháu vùi n chè a cho giết cùn! Tuy thủ, thủ nh thoảng bùi cháu cũng dò hùi vùi gia đình nàng. Thủ cháu đã nói rùi mà, "quê Cái Bè, nùi Cái Răng, ngoi Cái Dùn", ruêng đùt mènh mông, sông nùi c đùp đìn, ăn nói "ngùn gùn và đùi hiếu" chè không "dài dòng nhỉ ng khó hiếu"... kùi Bùi c kề ! Chém hùt!

Ngày vui nh>t đ>i ch>u là ngày b> ch>u ra l>nh s>a so>n "l>en d>i dz>a" đ>n thăm gia đình nàng. Sao b> ch>u không nói th>ng th>ng ra là đi "h>i v>", đi "ch>m ng>õ" cho xong. Nh>ng mà c>n g>i ph>i "ch>m ng>õ" v>i l>i "ch>m c>ng" cho r>om r>ac r>i, nhà c>a nàng ch>u bi>t t>ng phòng, quen t>ng góc, rõ t>ng c>t.

M>i l>n ch>u t> đ>n v> "d>ù" v> đ>u có chút quà bi>u ba má nàng, cho m>y đ>a em nàng và cho c> cô Ba giúp vi>c trong nhà (h>c theo sách d> kh> c>a x>p ch>u đ>y !). L>n nào g>p ba nàng là l>n đó có...nh>u. Đ> nh>m lúc nào cũng có s>n, lúc c> ki>u t>m kh>, khi ra sau hè ng>t m>y tr>ái xoài t>ng ch>m m>m n>m ng>o >t, k>t quá c>t s>i ny-l>ng dz>ô ngón chân cái, đ>u kia c>m m>y con trùng li>ng xu>ng sông, cũng câu đ>ac m>y con cá l>en n>ng làm m>i. Nam k> tr>u phú mà ! >ng không nh>u bia nh>u r>u, mà nh>u đ>; không nh>u b>ng c>c hay ly mà nh>u b>ng t>, t> nào t> n>y b>ng cái bát ăn c>m nhà ch>u. Th> mà >ng lúc nào g>p ch>u thì c> nói r>ng: "D>ô dz>i tao d> m ba s>i nghe mà !" Ch>a t>i n>a s>i ch>u đ>a gu>ch c>n c>u ! "Lính tráng nh> mà chi mà y>u xi>u sao oánh gi>c n>i ? Dz>ô cái coi !" >ng th>ng, >ng coi nh> con nh> ch>u, >ng m>i kêu ch>u b>ng "m>à". Ti>ng "m>à" c>a Nam k> bi>u l> cái ch>n tình, s> g>n g>u th>n th>ng, không nh> B>c k> khi đ>a x> ra ti>ng "m>à" r>i thì ... ô hô ! ô hô ! thi>n tai ! thi>n tai ! ch>y cho l> !

M>t hôm đang n>ng con m>c kh>u nh>u lai rai v>i >ng, b>ng có khách g>õ c>a b>ng c> vào, m>t >ng sáng l>n nh> sao băng, v>a c> i v>a nói:

- Chèng đéc >i anh Sáu Lèo ! hôm qua tui ch> qua qua mút ch> cà tha, hôm qua qua nói qua qua mà qua h>ng qua, hôm nay qua nói qua h>ng qua mà qua l>i qua, nay qua r>i có th>ng r>ng lai t>i thăm, nh>ao dz>ô ch>i vài x>, hôm nay có >t nè qua !

Nói chi mà c> qua đ>i qua l>i, qua t>i qua lui, nói cũng nh> th> phú đ>y ch>, th> mà m> ch>u c> nói ti>ng Nam k> nghe sao nh> ti>ng...n>ng ngoài !

B>c k> v>n có câu "d>âu là con, r> là kh>ach", nh>ng Nam k> thì "d>âu là con, r> cũng là...con lu>n". B> dz> ch>u ch>i l>i g>p th>ng r> cũng ch>u ch>i lu>n, dz>ô ba x> r>i thì coi nh>...b>n, ch>i x> l>ng sáng dz> s>m, còn má dz> b>ng nhiên th>anh... ch>i ch>u ! Nàng k> cho ch>u nghe, nh>u l>n >ng đ>i nh>u quá gi> gi>i nghiêm ch>a ch>u v>, c> nhà tr>ong đ>ng tr>ong ng>i. Ch>t nghe ti>ng xe Vespa quen thu>c ch>y ngang nh>, c> th> nghe cái "dz>ù" r>i l>i ch>y m>t ti>u, l>i nghe cái "dz>ù" r>i đ>i tu>t lu>t ! Sinh nghi, nàng ch>y ra c>ng đ> ng ch>n xe : "Ba ui ! Ba ui ! T>i nh>u r>i nè !". >ng ch>t t>nh, qu>o dz>ô th>ng cái "k>t", xe đ>i cái r>m, >ng té cái đ>i, mi>ng l>eng nh>eng " a, nh>u m>inh đ> y r>i sao? Dz>y mà tao ch>y dz>ong dz>ong ki>m ho>i h>ng ra !"

Ngày c>i, ch>u ch>n nh>u hàng Đ>i La Thiên c>a ch>u Ba tu>t bên Ch> L>n cho có v> trung dung, không Nam cũng không B>c mà là c>m T>au. Không x>i Karaoke nh>ng ch>i nh>u s>ng.

Có ông chú dzə tên là Ba Phoóng làm nh c tr ng cho m y b a x n x n Nam k  l n s n kh  u ca c i l ng h  r m. Hình nh  7 th  ngh  thuật của nh n loại đ i v i Nam k  đ u t m g n trong m y câu dz ng c  thi t m u.

Đám chi cháu ngói ta chép nhéu hình lòm. Ông bé về coi hình góc góc cái đúu: "Chèng déchói ! théng rõ tao chép hình coi phóng đó dzó hén ! Ráng nghe mày !" Cháu chéng hiểu ỏng nói cháu phói ráng cái gì ? Nhéng có một cái cháu phói ráng là cái chéc, ai biểu u ham dzó Nam kó ...mũi cao chân dài !

Còn bỗn chúa xem nhình thì lối phán mệt câu xanh rộn: "Con dâu bỗn choppins vui bỗn nh này đopp quá, già mà đống cõnh bỗn con khoanh tay lối thì còn đopp hồn biết bao!". Ông xopp chúa, khôi khôi i tiếng nhiên thành ông đồng ng, sờn có dăm ba ly nhồng mệt vùn láo liên ngó bà cô, rồi len lén kề lò làm oai: "Thủy chửa mày! Hồi đó tao xách máy bay xuồng Vĩnh Long rồi lóng qua Cái Bè, mồi lóng chui dzài ba dzòng là dzốt luôn bà cô mày, ngon chửa!" Cám n "ông xopp đồng" đã có công "nồi i giáo cho giặc" rồi rõ rõc luôn giặc vào nhà. Còn mồi y thuồng bỗn Không Quân quỷ sờ thi xúm nhau ca bỗn "Mùa thu chốt" ... đã chốt rồi, cho mày...chốt luôn!

Ngày qua ngày, cháu không ch t mà v n s ng nh n r ng v i bà v  "qu  ph i  bình d n", b y gi  đ c 4 con v i 3 đ a cháu ngo i đ  n ng. Nam k  c ng ch m ch  đ y ch  ! Th  l  xong m t đ i phi u b t giang h , bay b m, qu y ph  ! Đ c cái v  cháu c ng cháu làm (Nam k  mà!), bao nhiêu công việc trong nh a t  lau nh a, r a ch n, h t b i, tr ng c y, gi t đ ...v  cháu d nh l m h t r o.

Bà nói "tay chân ông nhả thòng cùi, làm đâu hả đó, đ燭 tui làm luôn cho lợ !". Cháu đi làm mang tiễn vợ, bà cũng không thèm đặng tĩ i, bỗ o rỗng "tui hổng cộn anh nuôi tui !" Thờ nhỗng vợ cháu ghen khỗi i nói, trong vỗn trống nhiếu ợt hồn trống hoa, ghen có đặng có cộp, ghen có kí hoách, có phỗng án đàng hoàng. Ghen thì ghen, lâu lâu cháu cũng theo bận bè...nhỗ y dù vài sô, vợ nhà im thin thí t, thờ mà bà cũng "nghe" đặng c mùi, lợm lợm, nguýt nguýt, rỉ i cũng huỗi tiễn.

Sau này cháu mồi khám phá ra vịnh cháu rất sòng phẳng, đâu ra đó, nửu "ăn bánh trả tiền" là...cho qua cùu gió bay, không thèm chêp. Một hôm vô tình đọc báo thấy tin cô Quên, người Sóc Trăng, ghen chêng lăng nhăng, lòng lòng lùa lúc chêng đang say túy túy, xách con dao bêp cắt luôn...cứa quý cứa chêng đem quăng sau vòi n. Cô Quên ra tòa ngồi chờ 4 năm tù. Trời đất Thiên đàm! Nam kinh mà ghen kiêu này chêc cháu chêt sớm, cháu dùu luôn trả béo, ai dè vịnh cháu chu môi oanh ếng : "Cái đó còn đâm à nghen ! gắp tui là tui cho luôn dzô cái máy xay thịt

rồi quăng cho bỗn già ăn, chả giỗ ngõi ta dzăng minh lỏm, khâu nồi lòi mỗ y hối !” Má i là má ! Cháu nghe mà nôn lợn xéng sêng! Chả i kiêu này thì hồn xa các mỗ Bức kứr i ! Nhứng cháu i đức phép kéo bỗn bè vỗ nhứu...xõ láng, nhứu ”vô tứ. Xứn quá thì : “Anh mứt rứi nghen, uứng ly nức đá chanh nè, rồi dzô đây em cứo gió hứt lứn !”. Bỗn bè ói mứa tùm lum thì : ”Hứng sao đâu, anh ngứi tiứp mứy nhứnh đi, em dứn cho !” Mứy thứng bỗn có vỗ Bức kứngó phát thèm !

Chức khí thiêng sông núi Bức kứ linh thiêng hùng vĩ , hay nói theo khoa học hức hiứn đứi là cái ”dzen” Bức kứ quá mứnh, nên vỗ cháu nứa dứoi vứn còn là Nam kứ, nhứng nứa trên đứa hóa thành Bức kứ : không nói ”bỗn bành ky” mà nói ”to vứt vứ”; không gứi ”trái bom” mà gứi ”quứtáo”; thích ăn canh rau muứng hứn nứu canh chua; nhứng đức biứt nhứt là ăn nói không còn ”ngứn gứn và dứ hiứu” nhứ xứa, mà bây giờ thì.. ôi thôi ! ”dài dòng, ào ào nhứ thác đứ, nghe riứt muứn khùng !

Bỗn cháu ăn ”bún(g) mứm thứt ba rứi” cứa vỗ cháu nứu, đứn phát nghiứn, nghiứn luứn cứa chén nức mứn pha đứng. Nhà cháu có bỗn anh em trai thì bỗn cháu có tứi ba lứdâu Nam kứ, nhứng cứa đứám hứp lứi vứn thua xa mứt mứdâu Bức kứ, ăn nói ngứt nhứ đứng phèn, dứu dàng khoai thai nhứ thiêng nga, thêm cái tài...chứi nhứ hát di truyứn. Thứ là cái mứng ”dâu rứ phứi là Bức kứ” cứa bỗn cháu bỗn nức sông Cứu Long vùng Nam bỗn cuứn trôi tiêu tung. Bỗn cháu bây giờ cũng rành ”sáu câu” vứ Nam kứlứm, ông bỗn ngứi ta nói rứng:

- ”Tính tình gái Nam kứ giứng nhứ mứa Sài Gòn: đứng đứnh nhứng mau quên; tính tình gái Bức kứ giứng nhứ mứa Hà Nứi: âm lứ và dai dứng”.

Lỗi dứng lúc ông đang vui vứ, cháu bèn phứ hứa :

- Bỗn biứt không, ngứi ta cũng bỗn o : ” lứ Sài Gòn nhứu em sinh viên giứng nhứ ca ve; lứ Hà Nứi nhứu em ca ve giứng nhứ sinh viên”, đúng không bỗn ?

Bỗn cháu quức mứt : ”Sao dám ăn nói lăng nhăng thứ hứ ?”.

Cháu chuứn nhanh kứo ông nứi giứn. Thôi thì đứn nức này rồi, cúi xin các cứ cũng rứng lòng bỗn qua cho cháu nứu có gì gứi là thiêng vứ, bỗn i vì con gái Nam kứ bây giờ đã là ”cây nhà lá vứn” cứa cháu, nên cháu đành phứi ”ta vứ ta tứm ao ta”, ôm lứy cái ao Nam kứ, ôm cứng cái cây sứu riêng Nam bỗn cho phứi đứo ”tình Bức duyên Nam”, nứu không cháu phứi ôm thùng mì gói suứt đứ. Mong sao các cứ đức xong rồi bỗn qua, cứ coi nhứ mứt chuyứn tứm phào, bỗn i vì cháu đã liứu mình nhứ mứy mứ Hà Nứi làm con chim đa đa, không lứy vứ gứn mà lứy vứ xa, xa tuứt luứt tứn cái xứ Nam kứ vứi giòng sông 9 cứa.